

представи на фолклорното съзнание. Някои от тези варианти и спецификата им на реализиране спрямо конкретни исторически личности⁶⁵ бяха посочени. Разбира се, това не означава, че за онези, за които няма такива свидетелства, не може да се предполага, че имат своите прототипи в исторически личности. И по всяка вероятност е така. И тук отново се стига до проблема за историзма в хайдушкия фолклор, и механизмите на изграждане и функциониране на фолклорната хайдушка история. Единият повод за „вадене“ на песен или използването на готова са делата на местните хайдути, които са популярни и значими само за селището или района и в повечето случаи не са запазени документални данни за тях. Другата причина за липсата на такива данни за хайдути, чито образи битуват в хайдушкия фолклор е в това, че много от тях са живели и действали в по-ранни времена и единствената съхранена информация е в етническата памет чрез художествени образи в повечето случаи обобщаващи без конкретизираща информация спрямо историческа личност. Информацията за тези личности е преминала през ситото на времето и постепенно загубва конкретно - историческия си характер и остава типът герой.